

อัฐรกายภูมิ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตว์ที่ตายจากมนุษย์ไปแล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกมีน้อย โดยที่แท้สัตว์ทั้งหลาย ที่ตายจากมนุษย์ไปแล้ว ย่อมไปเกิดในเปตติวิสัย มีประมาณมากกว่า

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตว์ที่จุติจากเปตติวิสัยไปแล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์มีน้อย โดยที่แท้สัตว์ที่จุติจากเปตติวิสัยไปแล้ว ย่อมกลับไปเกิดในเปตติวิสัย ในนรก ในกำเนิด สัตว์เดรัจฉาน มีประมาณมากกว่า

อสุรกายภูมิ

๑๖๖

สาระที่แท้จริงของชีวิตอยู่ที่การทำใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทางคือที่สุดแห่งธรรม อุปสรรคเป็นเพียงเครื่องทดสอบกำลังใจของนักสร้างบารมีว่าจะยังคงมั่น และรักษาปณิธานเดิมไว้ได้มากเพียงไร หากเราใช้สติและปัญญา ปัญหาทั้งหลายที่มีอยู่จะค่อยๆ หดไป แม้ปัญหาใหม่จะเกิดขึ้น แต่ก็ เป็นสิ่งที่เราจะต้องก้าวข้ามไปให้ได้ หากเราทำใจให้หยุดนิ่ง ได้ ดวงปัญญาก็จะเกิดขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่างได้อย่างอัศจรรย์ การทำใจหยุดนิ่งจึงเป็นงานหลักที่จะทำให้เราได้เข้าถึงแก่นแท้ของชีวิต และไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างรวดเร็ว

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน อามกัณฺฑยฺเยยาล วรรคพรรณนา ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตว์ที่ตายจากมนุษย์ไปแล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกมีน้อย โดยที่แท้สัตว์ทั้งหลาย ที่ตายจากมนุษย์ไปแล้ว ย่อมไปเกิดในเปตติวิสัย มีประมาณมากกว่า

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตว์ที่จุติจากเปตติวิสัยไปแล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์มีน้อย โดยที่แท้สัตว์ที่จุติจาก เปตติวิสัยไปแล้ว ย่อมกลับไปเกิดในเปตติวิสัย ในนรก

อสุรกายภูมิ

๑๖๓

ในกำเนิดสัตว์เดรัจฉาน มีประมาณมากกว่า

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตว์ที่จุติจากเปตติวิสัยไปแล้ว จะไปเกิดเป็นเทวดามีน้อย โดยที่แท้สัตว์ที่จุติจากเปตติวิสัยไปแล้ว ย่อมกลับไปเกิดในนรก ในกำเนิดสัตว์เดรัจฉาน ในเปตติวิสัย มีประมาณมากกว่า เหมือนฝุ่นในแผ่นดินใหญ่ มีมากกว่าฝุ่นในเล็บมือ”

นี่เป็นอุปมาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ เป็นการบอกให้พวกเราเห็นว่า การเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏของสรรพสัตว์นั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะได้มนุษยสมบัติและสวรรค์สมบัติ ซึ่งเป็นสุคติภพไปทุกภพทุกชาติ จนกว่าจะถึงฝั่งแห่งพระนิพพาน ส่วนใหญ่แล้วมักจะระทมทุกข์อยู่ในทุกคติภูมิ คือพลัดไปตกอยู่ในนรก เป็นเปรต อสุรกาย และสัตว์เดรัจฉาน ทำให้หมดโอกาสที่จะได้สั่งสมบุญให้กับตัวเอง หนทางที่จะแผ้วถางทางไปสู่พระนิพพานก็ยืดยาวออกไปอีก

*เมื่อกล่าวถึงสัตว์ในเปตติวิสัยแล้ว หลวงพ่ออยากกล่าวถึงสัตว์อีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมีชีวิตความเป็นอยู่และการเสวยทุกข์เวทนาคล้ายคลึงกับเปรต เป็นทั้งทุกคติภูมิและเป็นวินิบาต

---

*ภูมิวิลาลินี (พระพรหมโมลี)

อสุรกายภูมิ

๑๖๘

เป็นโลกของพวกอสุรกาย ซึ่งเป็นโลกที่จัดอยู่ใน ๑ ของอบายภูมิ ๔ คือ สัตว์นรก เปต อสุรกาย และสัตว์เดียรัจฉาน ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ในภูมิอสุรกายนี้ จะไม่มีความสนุกสนานร่าเริง ไม่มีการเล่นหัวให้ได้รับความบันเทิงเหมือนในมนุษยโลกของเรา เป็นภพภูมิที่ปราศจากความร่าเริงสนุกสนาน

หากจะกล่าวถึงความเป็นอยู่ อสุรกายนี้มีชีวิตอยู่อย่างแสนลำเค็ญ เช่นเดียวกับพวกเปรตเป็นส่วนใหญ่ เช่น อสุรกายบางตัวมีร่างกาย विकฤกาล ตัวเป็นคนหัวเป็นควาย ตัวเป็นสัตว์เดียรัจฉานแต่มีหัวเป็นคน รูปร่างแปลกประหลาดมากทีเดียว บางตัวมีร่างกายผ่ายผอม แต่ว่าสูงชะลูดเป็นร้อยเป็นพันวาขึ้นไป ไม่มีเนื้อเลือดในร่างกายแม้เพียงนิดเดียว มีแต่หนังหุ้มกระดูก เป็นสัตว์ตายซาก ประคุดตั้งไข่มไ้แห้ง มีกลิ่นเหม็นสาบเหม็นสาบดวงตาเล็กนิดเดียวเท่ากับตาของปูที่เราเห็นกันอยู่ และตาของอสุรกายก็ไม่ได้ตั้งอยู่ที่ใบหน้าเหมือนอย่างตาของมนุษย์ บางตัวมีตาอยู่บนศีรษะตรงกระหม่อมก็มี ปากของอสุรกายก็เหมือนกัน อสุรกายจะมีปากเล็กเท่ารูเข็ม ตั้งอยู่บนศีรษะกลางกระหม่อมใกล้ๆ กับดวงตาของอสุรกาย

นอกจากจะมีรูปร่างแปลกพิลึกดังที่หลวงพ่อเล่ามานี้ พวกอสุรกายยังมีความเป็นอยู่อย่างแสนลำบากยากเข็ญ ต้องต่อสู้กับความหิวกระหายอยู่ตลอดเวลา เพราะการแสวงหา

อสุรกายภูมิ

๑๖๕

อาหาร ของอสุรกายนั้นยากลำบาก เนื่องจากมีตาเล็กเหลือเกิน ไม่สมกับรูปร่างที่สูงชะลูด มีหน้าซำยังไปตั้งอยู่บนศีรษะกลาง กระหม่อม ทำให้มองไม่เห็นอาหารได้ง่ายๆ แม้พบเจออาหารจะ บริโภคแต่ละครั้ง ก็แสนยากลำบาก เวลาจะบริโภคอาหารต้อง เอาหัวก้มปัดลงมาข้างล่าง เอาเท้าชี้ฟ้า ต้องตั้งท่าอย่างนี้จึงจะ บริโภคได้ และกว่าอาหารจะเข้าปากไปได้ ก็น่าเวทนา เพราะมี ปากเท่ารูเข็มเท่านั้นเอง ต้องเสวยกรรมเป็นอสุรกาย ทนทุกข์ ทรมานหิวกระหายอยู่อย่างนี้ จนกว่าจะสิ้นอกุศลกรรมที่ทำไว้

บางท่านอาจจะสงสัยว่า สัตว์เหล่านี้ได้ทำกรรมอะไรไว้ จึงพากันมาถือกำเนิดเป็นสัตว์ในอสุรกายภูมิ เท่าที่ปรากฏโดย มากอกุศลกรรมที่สัตว์ทั้งหลายกระทำก็มาจากความโลภเป็นหลัก จึงส่งผลให้มาเกิดเป็นอสุรกาย เช่น เมื่อครั้งเป็นมนุษย์มีความ โลภประจำดวงจิตได้ประกอบทุจริตกรรมด้วยการจับปล้นลักขโมย หรือกระทำการฉ้อโกงทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น ไม่รู้จักประกอบ อาชีพทำมาหากิน เห็นผู้อื่นมีทรัพย์สินสมบัติก็เกิดริษยา ปราบปราม จะทำลายล้าง หรืออยากจะได้มาเป็นสมบัติของตน แล้วลงมือ ประกอบอกุศลกรรม เพื่อจะให้ได้มาซึ่งสมบัติที่ตนปรารถนา หรือมีฉะนั้นก็เป็นคนละโมภโลภมากจนหน้ามืด ฉ้อโกงเอา ทรัพย์สินที่เป็นของสงฆ์ ซึ่งคนอื่นเขามีศรัทธาอุทิศถวายเป็น มหาสังฆทาน แต่กลับอยากได้เอามาเป็นของตน ครั้นไม่ได้ก็

อสุรกายภูมิ

๑๗๐

ทำลายทิ้งไม่ยอมให้คนอื่นใช้

เมื่อแตกกายทำลายชั้นร์ อกุศลธรรมเหล่านี้ก็ฉุดกระชากลากลงไปให้เกิดในนรก ต้องหมกไหม้อยู่ด้วยไฟนรก เป็นเวลาช้านาน จากมหานรกก็เลื่อนขึ้นมาสู่ อุสสทนรก แล้วหลุดออกมาอยู่ยมโลก เมื่อพ้นจากนรกแล้ว ต้องมาถือกำเนิดในภูมิอสุรกายด้วยอำนาจเศษกรรมที่เหลือ ต้องแสวงทุกขเวทนาไปจนกว่าจะสิ้นกรรม

ตามที่หลวงพ่อบุญมาจะ เห็นได้ว่า อสุรกายมีภาวะที่ละม้ายคล้ายกับเปรตเป็นส่วนมาก ทั้งชีวิตความเป็นอยู่ และ อกุศลกรรมที่กระทำไว้แต่ชาติปางก่อนก็คล้ายๆ กัน แต่รูปร่างหน้าตาไม่สมประกอบ น่าเกลียดน่ากลัวและก็น่าละอายกว่าพวกเปรตมาก ทั้งนี้เพราะภูมิทั้ง ๒ นี้ ไกลชิดติดกันมาก เพราะฉะนั้นบางครั้งจึงเรียกติดต่อกันว่าเปรตอสุรกาย แต่ความจริงแล้วเป็นคนละอย่างกัน

เช่นในเขตติวิสัยนั้น หมูสัตว์ที่ไปเกิดในเขตโลก นอกจากต้องเสวยผลของกรรมชั่วที่ตัวทำไว้ มีลักษณะอาการต่างๆ ตามประเภทของกรรมที่ชักนำไปบังเกิดเป็นเปรตแล้ว ยังต้องประสบทุกขเวทนาเพราะอดอยากอาหารตลอดเวลา ส่วนมากจะไม่ได้บริโภคอาหารที่ประณีตเลย ต้องถูกความโหยหิวเข้า

อ.ส.ร.ก. ย.ภูมิ

๑๗๑

ครอบงำเหลือประมาณ ตราบใดกรรมยังไม่สิ้น ตราบนั้นก็ต้องมีความโหยหิวอยู่ ยกเว้นหมู่ญาติจะทำบุญใหญ่ แล้วอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้ จึงจะพ้นจากอัตรภาพของเปรตได้เร็วขึ้น

ส่วนในอสุรกายภูมินั้น หมูสัตว์ที่ไปบังเกิดในโลกอสุรกายมักจะประสบทุกข์เวทนาเพราะความหิวกระหายน้ำเป็นหลัก เพราะอกุศลวิบากทำให้ไม่ได้ดื่มน้ำสักหยดตลอดเวลา ๒-๓ พุทธรันดร บางทีเห็นบ่อบึงหรือมหาสมุทร ก็ยินดีว่าจะได้ดื่มน้ำแก้กระหายพยายามตะเกียกตะกายไป แต่เมื่อไปถึงแม่น้ำ น้ำในท้องนาก็ก็กลับกลายเป็นเพลิงรุ่งโรจน์โชติฉานการเผาตนเอง หรือบางทีก็กลับกลายเป็นแผ่นศิลาที่แห้งผาก อสุรกายเหล่านั้นจะมีจิตเหือดแห้งด้วยกระหายน้ำ ต้องเสวยทุกข์เวทนาเพราะความกระหายน้ำอยู่อย่างนี้ จนกว่าอกุศลกรรมที่ทำไว้จะหมดสิ้นไป

พวกเราเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็ชีวิตของเปรตหรืออสุรกาย ก็มีความลำบากในการครองชีวิตอย่างแสนสาหัสเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อได้ยินได้ฟังเช่นนี้แล้ว ก็อย่าได้ประมาทให้อดทนที่จะทำความดีกันให้มากๆ ต้องอดเปรี้ยวไว้กินหวาน เพราะการทำความดีนั้น ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความพยายาม อดทน หักห้ามใจจากสิ่งที่คุ้นเคย เราอดทนเพียงไม่กี่ปี แต่ได้ไปเสวยสุขในสัมปรายภพ เทียบกับการปล่อยใจ

อสุรกายภูมิ

๑๗๒

ไปตามกระแสกิเลส แต่ต้องไปทนทุกข์ในอบายภูมินานนับ
ล้านๆ ปี ฉะนั้นให้วัดใจของเราว่า จะเลือกเส้นทางไหน แม้ว่า
มนุษย์ที่ละโลกไปแล้ว จะไปสู่อบายภูมิมากกว่าไปสวรรค์
ซึ่งท่านอุปมาเหมือนฝุ่นในปฐพีกับฝุ่นในเล็บมือก็ตาม พวกเรา
นักสร้างบารมีก็ต้องอดทนสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป จะได้
เป็นเหมือนฝุ่นในเล็บมือที่ไขว่คว้าธงชัยของชีวิตและไต่เต้าให้
สูงขึ้นได้ สามารถเอาบุญหนุนส่งตนเองให้ได้ไปถึงสุคติโลก
สวรรค์กันหมดทุกคน

